

Bilen yoldaşsız 30 yıl

Bilen yoldaş Kasım 1983'de fiziken aramızdan ayrıldı. Dile kolay, üzerinden tamı tamına otuz yıl geçmiş. Bilen yoldaşsız otuz yıl! Dünya Komünist Hareketi içinde onurlu bir yeri olan Bilen yoldaş hakkında yeminli TKP düşmanları her dönem kara çalmayı sürdürmüşlerdir. Bilen yoldaşı yok saymayı tercih etmişlerdir. Bilen yoldaşın önemli ilke ve değerleri vardı. Öncelikle Marksizme-Leninizme sadece ilkesel bağlılığı değil, uygulamada sapmaz rehberliğine inanmıştı. Tüm yaşamı olan Parti yaşamını bu temeller üzerine kurmuştu. Sovyet ülkesine, Sovyet insanlarına, onların kazandırdığı değerlere sarsılmaz bir saygısı vardı. Dünyanın neresinde olursa olsun en ufak ilerici bir kıvılcım Bilen yoldaşa heyecan verirdi.

Teorik berraklık ve İdeolojik çalışma konusunda çok hassastı. Bir düşünceyi ifade etmeden kırk kere düşünür, ölçüp biçerdi. Örgüt çalışması konusunda ise bir o kadar ilkel ama sabırsız ve heyecanlı idi. Ülkeden, parti örgütlerinden, tek tek yoldaşlardan ulaşan haberler, bilgiler, raporlar O'nun adeta yaşam ilacıydı. Bilen yoldaş, kadrolarına sahip çıkan, komünist prensipler temelinde mesafeli ama sınımsız ve ilkesel yoldaşça ilişkiler kuran bir öğretmendi. O'nun varlığı ve partimizin dümeninde olması kadrolara güven verirdi. Bilen yoldaş bir o kadar da düşündüğünü doğrudan dile getiren, özellikle parti düşmanlarına, provokatörler, fraksiyonculara açık tavır alan ve bu durumlarda kendisini frenlemeyen bir yapıya sahipti. Asalaklara ve yarıdakılara ısınmazdı ve tepkisini belli ederdi.

Bilen yoldaş fiziken aramızdan ayrılana dek bu özelliklerini korudu. Parti politikasında ilkelerden hiç bir zaman taviz vermedi. Bilen yoldaşın hesaba katmadığı ve belki de ihtimal vermediği için dikkat etmediği tek konu 1983 Parti Kongresi arifesinde ve sonrasında Nabi Yağcı kliğinin yanıltıcı, kendini olduğundan farklı gösteren, "açık vermeyen", komünist normlar ile ilgisi alakası olmayan davranış

Devamı 2. sayfada

Bildiri

Türkiye Komünist Partisi ve Yerel Seçimler

30 Mart 2013 tarihinde yerel seçimler gerçekleşecek. Türkiye Komünist Partisi yasaklı bir parti. Ancak TKP, işçi sınıfının ve ezilen, yoksul halkların bağrında meşru bir parti. Sınıfın partisi. Parti yasaklı ama politika gizli yürütülmez. O nedenle bu seçimler konusunda partimizin görüşleri önem arz ediyor.

Ülke zorlu ve karmaşık bir dönemeçten geçiyor. Dışa bağımlı ekonomi bıçak sırtında gidiyor. Klasik ve yeni işbirlikçi tekelleri burjuvazi ülkeyi yağmalıyor, bütünleşiyor, ekonomiyi paylaşıyor ve servetine servet katıyor. Ekonominin yükünü işçi ve emekçiler taşıyor. Çalışan emekçiler borç içinde. İşbirlikçi sendikalar din faktörü temelinde işçi ve emekçileri pasifize ediyor. Kentsel dönüşüm adı altında kentler, HES'ler adı altında kırsal alanlar, tabiat, talan ediliyor. Eğitim ve öğrenim ideolojik yetiştirme yöntemleri ile tehlikeli bir şekilde yozlaştırılıyor. Dış politikada bölgesel emperyal hedefler Balkanlardan Kuzey Afrika'ya, Ortadoğu'dan Kafkaslara ülkeyi müdahaleci, savaşçı, sömürgeci maceralara sürüklüyor. Türkiye, ABD ve AB emperyalistlerinin bölgede hem sömürgeci çıkarlarına hizmet ediyor, hem de kendine göre bu ilişkileri kullanarak "özgün" yöntemler gerçekleştirerek bu olanaktan faydalanma yolları arıyor. Kürdistan özgürlük ve demokrasi hareketi ile girilen sözde barış süreci oyalama taktikleri ile sürdürülüyor. İktidar kendi içinde erk kavgasını sertleştiriyor.

Bütün bu gelişmeler yaşanırken, gerçek bir muhalefet gerçekleştirme yerine varolan Kemalist statükoyu korumak için mücadele eden CHP, emekçi ve alevi bir tabana seslendiği halde muhalefeti bilerek veya bilmeyerek bastırıyor. AKP rejiminin ekmeğine yağ sürüyor. AKP karşıtlığı CHP yandaşlığı olarak tarif edilmeye çalışılıyor. Topluma bu görüş şırınga ediliyor.

Türkiye'de varolan toplumsal politik ve ekonomik sorunların çözümü ancak işçi sınıfının, geniş emekçi yığınların, yoksul köylülerin ve kent yoksullarının istemlerinin çözümü ile koşturur. İşçi sınıfımızın öncü politik örgütü, Türkiye Komünist Partisi bu amaçlar için bağlaşıkları ile mücadele ediyor. Bu sorunlar kuşkusuz ki yerel seçimler ile veya genel seçimler ile çözülecek sorunlar değildir. Ancak seçimler, işçi, emekçi, köylü ve yoksul yığınlar arasında istemlerin yaygınlaştırıldığı, örgütlenmenin geliştirilebileceği ve muhalefetin yükseltilebileceği süreçlerdir. Partimiz bir yandan seçim sürecine bu bilinçle yaklaşıyor ve parti örgütlerimizi, tek tek yoldaşlarımızı, çalıştıkları ve oturdukları birimlerde bu amaçlara uygun çalışmaya yönlendiriyor.

AKP rejimi geriletilmelidir. Yerel seçim süreci bu konuda önemlidir. AKP'nin alternatifi CHP değildir. "Oylar bölünmesin", "AKP seçilmesin" mantığı ile CHP'nin desteklenmesi fikri, geniş işçi, emekçi, köylü ve yoksul yığınları şaşıratan, yanlış yönlendiren, mücadeleden alıkoyan, bilinçlenmelerine engel teşkil eden yaklaşımlardır. Bugün ülkemizde gerçek, yığınsal, devrimci, demokratik muhalif güç BDP ve HDP'de vücut buluyor. İşçi sınıfının devrimci güçleri, Kürdistan demokratik ve özgürlük güçleri ile BDP ve HDP'nin Türkiye ve Türkiye Kürdistanı'nda mevzilerini korumak, yeni mevziler elde etmek için varolan somut olanakları değerlendirilmelidir. Daha önce de belirttik, Kürdistan illerinin aksine, Türkiye'nin orta ve batı metropollerinde, illerde başarı oranı az ise ilçeler temelinde bütün olanaklar seferber edilmeli ve yeni mevziler kazanılmalıdır.

CHP adayları ile işbirliğine gelince. CHP, çok özel bir oluşum değildir. Tam tersine bugün varolan AKP rejiminin müsebbibidir ve 90 küsur yıllık Kemalist diktatörlüğün temsilcisidir. Kendi tarihinden hala ders alamayan bir harekettir. Ancak CHP tabanı dürüst işçi, emekçi, köylü ve yoksulları barındırıyor. CHP'yi "sol" bir güç olarak zannetmeleri için CHP'yi destekliyorlar. Orta ve alt kademede de o kesimlerin temsilcisi

Devamı 2. sayfada

Bilen yoldaşsız...

ve yaklaşımları idi. İşte Bilen yoldaş maalesef bu gerçeği göremedi. Troçkist bir yöntem olan bu kirli taktiği uygulayan Yağcı kliği, Bilen yoldaşın yaş ve sağlığından kaynaklı zaaflarını da haince kullanarak Partimize büyük zararlar verdi. Bilen yoldaş belki yaşasaydı, daha önce Politik Büro'da beraber çalıştığı yoldaşları Yağcı'ya karşı korur, onları uyarır, yapılan yanlışları döndürür ve likidasyon heveslilerinin planlarını bozardı. Daha önce Politbüro ve Merkez Komitesi'nde görev yapmış, Yağcı'nın da en yakınında olan ve olmayan kimi yoldaşları, Bilen yoldaş aramızdan ayrılır ayrılmaz sorumlu görevlerinden uzaklaştırması önlenemez, aksi önlemler alınabilirdi. Yağcı kliği herkesin tekrarladığı "Partizan" grubu değildir. Yağcı kliği, Nabi Yağcı'nin göreve geldikten sonra yeniden oluşturduğu ve bunun hazırlıklarını Bilen yoldaş aramızdan ayrılmadan yaptığı, içinde Troçkistlerin, devşirmelerin ve büyük ihtimalle sızmaların olduğu bir kliktir. Bugün bu ekibin hiç birinin bırakın komünist hareket içinde olmayı, "sol" olarak dahi adlandırılmayacak bir kenarda olduklarını ve Marksizm'i inkara gittiklerini hepimiz biliyoruz.

Otuz yıl sonra bugün, Bilen yoldaşın gerçek ve komünist normlara göre yetişmiş öğrencileri olan bizlere düşen görev, sanki Bilen yoldaş dümenin başındaymış gibi, partimizi politikaya müdahil olan ve sınıf temelinde yığınsallaşan bir canlı organizma haline getirmektir. Bizler politik yaşama gözlerimizi bu Türkiye Komünist Partisi'nde açtık, başka uçlardan savrulup dönüştürülüp gelmedik, bizim okulumuz, yaşamımız TKP oldu. Bugün bu büyük görev ve sorumluluk bizim omuzlarımızda. Bunun gereği ne ise yerine getireceğiz. Bilen yoldaş'tan öğrendiklerimiz bundan sonra gerçekleştireceklerimizin teminatıdır.

TKP ve Yerel Seçimler...

yöneticiler mevcut. Bu gerçek değerlendirilebilir. Eğer herhangi bir il veya ilçede AKP adayı yerine ilerici, devrimci bir adayın seçilme şansı varsa, CHP de, BDP, HDP bileşenleri, ÖDP, Halk Cephesi ve Halkevleri gibi devrimci-demokrat güçler ile eşit koşullarda masaya oturur ise, ortak bir Blok Adayı tespit edilip onun seçimi için mücadele edilir. Böyle bir seçim stratejisi AKP'ye karşı CHP adayının desteklenmesi değil, devrimci-demokrat bir adayın tespit edilip desteklenmesi demektir. Bu aday CHP'li de olabilir, HDP'li de, ÖDP'li de. Seçim süreçleri komünistler için kampanya ve örgütlenme dönemleridir. Bu bilinçle, Kızıldereli'nin yıldönümünde, Mahirlerin, Hüseyinlerin, Ulaşların anısına 30 Mart'ta AKP rejimine bir şamar indirelim

Türkiye Komünist Partisi

01 Kasım 2013

"Dershane Krizi mi?"

• İsmail Hakki Yorulmaz

AKP rejimi, farklı islami kesimlerin, cemaat ve kurumların ABD destekli koalisyon rejimidir. Kendi aralarında küçünmeyecek çelişkilere sahiptir. Bu çelişkilerin dinsel, politik ve dış güçlerle bağımlılık düzeylerinden kaynaklanan yanları mevcuttur. Örneğin Milli Görüş Hareketi ile Fethullah Cemaati yıllara dayanan bir farklılık ve rakabet içindedir. Menzil Cemaati ile Fethullah Cemaati, Süleymanlılar, İsmailağa, Nur Cemaati ve daha adını saymadığımız diğerleri sürekli bir rekabet halindedir. Aralarında farklı olmadıkları tek yan, sınıfsal yanlarıdır. Bu cemaatlerin ve eğilimlerin tümü sermayenin iktidarına dayanmaktadır. Burjuvazinin din faktörünü kullanarak sınıfsal amaçlarına hizmet eden çevrelerdir. Emperyalist merkezler ile doğrudan işbirliği içinde olan, onlar tarafından yönlendirilen çevrelerdir. Dönem dönem emperyalist merkezler ile aralarında görüş farklılıkları çıksa da, bu farklılıklar öze yönelik değil uygulamaya yönelik çelişkilere sahiptir. Dolayısıyla kendini "Hizmet" olarak adlandıran Fethullahçılar da, Erdoğan "Akıncılar" çevresi de, sınıfsal iktidarlarını, burjuvaziye ve emperyalist merkezler nezdinde bir "Hizmet" yarışı içindedirler. Abdullah Gül gibi "Türkocağı" kökenlilerin dengelere göre vaziyet belirledikleri bir ortamda ana rekabet ve dolayısıyla mücadele Erdoğan ile Fethullah grupları arasında pratikleşmektedir. Menzil, İsmailağa, Süleymanlılar, diğer Nur cemaati çevreleri bu kavgada Erdoğan'ın yanında saf tutmaktadırlar. Bu da aralarındaki koalisyonun devamıdır.

AKP seçimler sonucunda hükümete geldiğinde bütün bu güçlerin koalisyonu olan AKP iktidar olma amacında idi. Toplum da rahatsız eden verileri politika haline getirerek, "sol"dan devşirme liberaller ile beraber toplumun hassasiyet ile karşı olduğu tabuları kısmen hedef aldılar. Yargı, yasama ve yürütme alanlarında "derin devlet" olarak adlandırılan asker, bürokrat ve kapitalist işverenlerden oluşan oligarşik yapıyı dağıtmayı önlere aldılar. Statükoyu yıkmaya söylemi ile kendilerine göre adımlar attılar. Ancak bir yandan da kendi "derin devlet" ve oligarşilerini oluşturma yoluna gittiler. Bu amaçla geçmiş "derin devlet" in kimi önemli unsurları ile uzlaştılar, onları kendilerine göre tarafsızlaştırdılar. Şimdi "dershane" kavgası olarak kamuoyuna yansıyan kavgaya, zamanında birlikte başlattıkları statükoyu yıkmaya hedefinin bir sonraki aşamasıdır. Şimdi soru yeni statükonun kimler tarafından oluşturulacağı sorusudur.

Erdoğan ve destekçileri bu aşamada ulusal ve uluslararası alanda çok daha hassas örgütlenen, kadrolaşan ve emperyalist merkezlerin tam desteği ile yürüyen Fethullah hareketinin yeni statükoda belirleyici yer edinmesini engellemek istiyor. Erdoğan da , bölgesel ve yerel anlamda özellikle Fethullahçılar dışındaki diğer cemaatler ve onlara ilave olarak, merkezi çekirdek örgütlenmede, birkaç yıldır

birlikte davrandığı ve kamuoyuna pek yansımayan, "Türk-İslam sentezi" geleneğini savunan eski ülkücü kadrolarla yeni bir kadrolaşma ve kurumsallaşmaya gidiyor. Kadrolaşmanın dışında, Dış politika, Kürt sorununun çözümü, ekonomik politika konularında da aralarında görüş farklılıkları olan bu iki kesimin rekabeti şimdi açık çatışma haline dönüştü ve kamuoyuna yansıdı. Örneğin, Kürt sorununun çözümü konusunda Erdoğan, bölgesel dış politikası ile uyumlu kendine göre farklı bir politika izliyor. Güney Kürdistan, Suriye ve Irak eksenli bölgesel bir politikaya oynuyor. Fethullah grubu ise ABD ve İsrail'in görüşleri ile uyum içinde, Erdoğan'ın bu çizgisine karşı çıkıyor. Türkiye Kürdistanı konusunda da Fethullah grubu Kürt meselesinin çözümüne siyasi, demokratik ve kültürel haklar temelinde karşı çıkıyor. AKP , PKK'yi muhatap almak durumunda kalmışken, Cemaat buna itiraz ediyor. Bu süreçte PKK'nin yok edilmesi stratejisini izliyor. AKP'nin de PKK'ye karşı samimi olduğu için değil, KDP ve Güney Kürdistan yönetimi ile Kürdistanın dört parçasında Barzani önderliğinde bir çözüm üzerine çalışarak PKK'nin toplumsal etkisini kırmaya çalışıyor. Barzani'nin Rojava devrimine karşı Ankara'nın istekleri doğrultusunda davranması , Kürt Ulusal Konferansının gerçekleşmesini engellemesi bu nedenlerden kaynaklanıyor.

Özetlersek; Birincisi, AKP rejimini oluşturan koalisyon 11 yıllık ortak bir strateji sonunda, belirli temel konularda statükonun yıkılması konusunda birlikte mücadele ettikten sonra kendi ayrışmasını yaşıyor. Bu ayrışma da yeni statükonun hangi kesimin etkinliğinde belirleneceği, dolayısıyla kadro ve kurumsallaşma politikalarına yansıyor. İkincisi, Türkiye'de toplumsal mücadelenin en önemli etkeni olan Kürt sorunun çözüm yöntemleri ve Orta Doğu'da bölgesel olarak izlenecek politikalar konusunda farklılıkları var ki bu iki konu Türkiye siyaseti açısından temel konuları içeriyor. Üçüncü çelişkileri ise ABD eksenli ekonomik politikanın bundan sonra nasıl geliştirileceği temelinde, ancak bunu kavgası henüz dışı vurmadı, hali hazırda içten içe sürüyor.

Bu kavgada komünistlerin tavrı ne olmalı sorusuna gelince. Partimiz, bu konuda öncelikle bu kavganın özünün doğru anlaşılmasına önem veriyor ve sınıfsal olarak bu kavganın kendi aralarında bir erk mücadelesi olduğunu tespit ediyor. Buna koşut olarak tam da bu dönemde, yerel seçimlerin arefesinde, işçi sınıfının siyasal, sosyal ve ekonomik hakları mücadelesinin geliştirilmesi, Kürdistan Demokrasi Hareketinin kazanılmış mevzilerinin korunup , Türkiye işçi sınıfının devrimci güçleri ile birlikte genişletilmesi ve geliştirilmesi yönünde alan çalışmasını yükseltmek, rejim üzerinde baskı kurmak, eylemliliği artırmak ve bu yolla AKP rejimini geriletmek önde duran temel güncel görevdir. Bu süreçte işyerleri ve işçi semtlerinde örgütlü çalışmayı geliştirmek ve alan çalışmasını bu çerçevede yoğunlaştırmak parti örgütü ve yoldaşlarımızın ana faaliyet biçimi olmalıdır.

Büyük Ekim Devrimi Yolumuzu Aydınlatıyor

• Ali Oktay Kaya

Rusya'da Lenin önderliğinde gerçekleşen 1917 Ekim Devrimi, 1871 Paris Komünü deneyiminden sonra, dünyada komünistlerin ikinci devrim deneyidir. Paris Komünü iki ay gibi bir dönem sosyalist bir iktidara yol açarken, 1917 Ekim devrimi yetmişdört yıllık bir sosyalist iktidar deneyimi olmuştur. Bu iki deney ve bu deneylerden çıkarılacak dersler, komünistlere bundan sonraki savaşlarında zengin bir bilgi hazinesi sunuyor.

Ekim Devrimi yirminci yüzyılın en önemli tarihsel olgusudur ve insanlık tarihinin en dikkat çekici olayı olarak tarihe yazılmıştır. Paris Komünü döneminde nasıl ki işçi sınıfının kızıl bayrağı 102 gün Paris Kaymakamlığının çatısında dalgalandı ise, Ekim devrimi deneyiminin ve akabinde uzun yıllar süren Sovyet Sosyalist Cumhuriyetler Birliği'nde sosyalizmin kuruluşu ve geliştirilmesi deneyi bugün için bizlere zengin bir deneyim ve ilham kaynağı oluşturmaktadır.

Paris Komünü salt bir devrim deneyimi değildi. Asıl özelliği Büyük Ekim Devrimi için bir yolacağı görev görmesi idi. Lenin, Paris Komünü deneyiminden çıkardığı dersler ile Rus devrimini hazırlamıştır. Tabiri caiz ise Paris Komünü, Ekim Devrimi'ni hazırlayan kızıl tan yeri idi.

Ekim Devrimi'nin ana belgisi olan "Bütün İktidar İşçi Köylü ve Asker Sovyetlerine!" belgisi iktidarın işçi sınıfı öncülüğünde halkın gerçek iktidarının olması için bulunmaz bir ifadesi idi. Ve o belge ile işçi sınıfının öncülüğünde kurulan halk iktidarı, onun oturduğu temeller, devletin demokratik yapısı, bugün bile değme burjuva demokrasilerine ders verecek niteliktedir. Bugünden bakıldığında Sovyet İktidarının yıkılması değerlendirildiğinde onu sadece karşı-devrimin üstünlüğü olarak değerlendirmemek gerekir. Çoğu zaman Sovyetler Birliği öncülüğünde oluşan Dünya Sosyalist Sistemi'nin, on yıllar boyunca dünyanın dengelerini değiştirdiğini ve emperyalist-kapitalist sistemin alternatifi olarak yıllarca sağlam temeller oluşturduğunu görmeliyiz. Bu olgu, insanlığın baskı ve sömürden kurtuluş mücadelesinde her zaman yol gösterici olan ve ilişkilendirilecek değer ve deneyimleri içinde barındırmaktadır.

Sovyet iktidarı, sanayiide üretim araçlarının toplumsallaştırılması ve tarımda kolektifleşme ile sovhoz ve kolhozların oluşumu ile ekonomide dünyada eşi benzeri olmayan bir sıçrama yarattı. Sosyalist ekonominin temelleri

üzerinde, işçi sınıfının iktidarında insanların, konut, sağlık, eğitim sorunları çözüldü, iktidarın halka hizmeti halini aldı. Kadınlar dünyada ilk kez gerçekten eşit haklara sahip oldular. Sovyet insanı için işsizlik sözlükten araştırılıp öğrenilecek bir kavram halini aldı. Ulusal sorun çözüldü, topraklarında yüzlerce farklı ulusun yaşadığı Sovyet ülkesi, halkların ve ulusların kardeşliği mozaiği oldu. Bilim alanında dünyaya ders verecek gelişmeler sağlandı. Sosyal bilimler açısından bir laboratuvar görevi gören Sovyet ülkesi, fen bilimleri alanında özellikle tıp, kimya, biyoloji ve fizik alanında emperyalist ülkelere fark attı. Sanayiide, dünyanın en büyük araba fabrikaları, nükleer santraller, demir çelik işletmeleri ve tersaneler bu ülkede pratiğe geçirildi. Ve bütün bunların bileşkesi olarak havacılık ve uzay teknolojisinde Sovyet bilim adamlarının, kafa ve kol emekçilerinin çalışmaları dünyada birinci konuma geldi. Uzayı ilk fetheden Sovyet teknolojisi ve insanı oldu.

Sovyetler Birliği, kapitalist ülkeler işçi sınıflarına ilham kaynağı oldu, Asya, Afrika ve Latin Amerika'da ulusal kurtuluş hareketlerinin gelişimine eşsiz katkılarda bulundu, bağlantısız-bloksuz hareketine güç verdi. Özetlersek, bu geri kalmış tarım ülkesinde gerçekleşen Ekim Devrimi dünyanın haritasını ve dokusunu değiştirdi. Ekim Devrimi onun için Büyük'tür, Lenin onun için bir dünya devrim önderidir.

Lenin'in bu çizgisini sürdüren, o çizgiyi pratikte uygulayan ve zenginleştiren, emperyalist-kapitalist sistemin, en gerici, en saldırgan yönetim biçimi olan Faşizm'i bir sistem olarak savaşılarak ortadan kaldıran Stalin, sanayii, tarım ve uzay teknolojisinde ulaşılan başarıların da mimarıdır.

Sovyetlerin yıkılmasının bir dizi iç ve dış faktörleri vardır. İkisinin etkisi aynı değildir. İç faktörler dış faktörlere göre daha önemli bir yer tutar. Kruşçev dönemi ve XX.SBKP kongresi ile başlayan deformasyon ve revizyonizm, dış faktörlerin, uluslararası sınıf savaşımının bütün yöntemlerinin de uygulandığı koşullarda etkisi altında, özellikle

iç faktörün sağladığı olanaklar, maalesef karşı-devrimin üstün gelmesi sonucunu doğurdu. Kruşçev dönemi ile birlikte oluşan "Model" diyor, Portekiz Komünist Partisi'nin efsanevi lideri Alvaro Cunhal, "Sovyetler Birliği'nde yeni toplumun inşasında ideallerden ve komünizmin ilkelerinden uzaklaşılması, Devlet ve Parti'nin sürekli çökmesine sebep oldu ve ortaya öyle bir "Model" çıktı ki, bu Gorbacov'un ihaneti ile yenilgi ve yıkımı doğurdu" diyor. Alvaro Cunhal, "oluşan bu 'Model', politik olarak iktidarın aşırı derecede merkezileşmesi ve bürokratikleşmesi, politik gelişmelere buyrukçu yaklaşım, farklı görüşlere ve uygulamaların eleştirisine karşı tahammülsüzlük, kaba yöntemlerin kullanımı ve uygulaması ve teorinin dondurularak kristalleşmesine ve dogmatikleşmesine götürmüştür", "Bunun sonucunda işçi sınıfı ve emekçi yığınların politik iktidarı sıkıştırıldı. Yeni demokrasi sıkıştırıldı. Sovyet iktidarının ilk on yıllarında – halkın istem ve mücadele azmi ile temellenen -- başdöndürücü bir ritm yakalayan ekonomik gelişme sıkıştırıldı. Bir gereksinim olarak değişimin gerçeklerine ve pratik deneyimlere yanıt vermesi gereken devrimci teorinin diyalektik, yaratıcı ve geliştirici karakteri sıkıştırıldı" diyor. (Alvaro Cunhal'ın 2001 yılında yayınlanan "As Seis

Caracteristica Fundamentais de um Partido Comunista" eserinden)

Bu konu bugün de Komünist Partileri arasında yoğun olarak tartışılan bir konu. Türkiye Komünist Partisi'nin de önünde kolektif bir irade içinde bu araştırma ve tartışmayı sonuçlandırma görevi duruyor. Alvaro Cunhal aynı eserinde bu konuda; "Gerek tarihsel kazanımların, gerekse de uğursuz gelişmelerin ve aynı zamanda uluslararası Komünist Hareketin deneylerinin değerlendirilmesi, Komünist Partilerini, temel unsurlarını ve aidiyetlerini oluşturan, sosyalist toplumu yeniden

Devamı 4. sayfada

TKP MK Üyesi Deniz Yoldaş'ı (Mustafa Hayrullahoğlu) Mücadelemizde Yaşatıyoruz!

Açıklama

Deniz yoldaş 1982 yılının Kasım ayının 16. günü faşist cuntanın cellatları tarafından işkencede katledildi. Siyasi polise ser verdi, sır vermedi.

Türkiye Komünist Partisi'nin onurunu canını vererek korudu. O dönemde partimiz "Deniz yoldaşın katillerini biliyoruz. Türkiye Komünist Partisi'nin elleri yakanızdadır" demişti. Bugün bunu diyenler, o dönemde partimizin tepesine çöreklenenler nerede? Deniz yoldaş hakkında ülkeye dönme kararı verirken sorumluluk üstlenmediniz mi. Evet, bu sorumluluk kolektif bir organ sorumluluğu idi, düşman ile savaşta sürgün de olur, uzun tutukluluk dönemleri de olur, yaralanma da olur, ölüm de olur. Bu konuda kimse kararı alan organı eleştirmiyor. En fazla kararın doğru mu yanlış mı olduğu değerlendirilebilir, ne ki konumuz bu değil. Bu konu pek yakın zamanda kolektif organlarımızın gündeminde olacak. Deniz yoldaşın canı bedeline savunduğu, güvendiği Partimizin o kararı veren yöneticileri bugün farklı dünya görüşlerine sahip oldukları için belki eski yoldaşları için hiç mi birşey hissetmiyorlar. Belki de "bu da hayatın cilvesi" diyorlar. Biz bu unsurların bugün yataklarında nasıl rahat yatabildiklerine, ortalıkta boyunlarını eğmeden dolaşabildiklerine hayret ediyoruz.

Bu nasıl bir komünistliktir, bu nasıl bir bilinçtir, bu son tahlilde nasıl bir yoldaşlık, arkadaşlık, insanlıktır?

Büyük Ekim Devrimi...

tarif etme gereksinimi görevi ile karşı karşıya bırakıyor" diyor.

Bugün, tabloya baktığımız zaman, ülkenin doğal kaynakları dışında, halen 1917 ile 1952 arası dönemde, 1938'e dek süren yoğun ihanet ve iç savaş, 1941'den 1945'e dek süren İkinci Dünya Savaşı'na rağmen yaratılan altyapıyı, 1952'den 1991'e Sovyetler Birliği'nde, 1991'den 2013'e Rusya Federasyonu'nda, tabiri caiz ise yiye yiye bitiremediklerini gözlemliyoruz. 1917 ile 1952 arası sosyalizm kuruculuğu, daha sonra da devam ettirebilse idi bugün dünyanın haritası büyük bir ihtimalle farklı olacaktı. Ne ki, komünistler gerçekçidir, dolayısıyla bize düşen, şimdi Büyük Ekim Devrimi ve Sovyet Sosyalizminin deneylerinden gerekli dersleri çıkararak önümüze bakmaktır.

Peki, Deniz yoldaşın yıllarca beraber olduğu "mücadele arkadaşları", "yoldaşları" ruhlarını satıp sınıf karşıtlarımızın saflarına doğrudan veya dolaylı olarak intikal ettiler diyelim ve bu konuyu ilerde açmak üzere kapatılm. Çünkü belki onlar 1982 ve 1983 yılında söylediklerini unuttular veya unutmak istiyorlar, ancak bizler bir kurum olan ve devamlılığı olan Partimizin aldığı kararları ve yaptığı açıklamaları ilkesel kararlar ve açıklamalar oldukları sürece uygulamaya ve gereğini yapmaya hazırız. Unutmasınlar ki bundan böyle bu konuda hesap verecek olanlar ve "sorumlular" arasında o dönemde partimizin tepesine çöreklenmiş bu ekip de olacaktır.

Biz şimdi Deniz yoldaşın gerçek yoldaşlarına sesleniyoruz. Deniz yoldaş ile Diyarbakır öğrenci yurdunda birlikte kavga eden, Bayrampaşa, Topkapı, Eyüp, Söğütözü, Haliç ve diğer işçi yataklarında parti çalışması yürüten, fabrika parti birimlerinde çalışan, Merkez Komitesinde, İstanbul İl Komitesinde, Proleter İstanbul dergisinin yayımlanmasında yoldaşımız ile birlikte çalışan yoldaşlarımız, Deniz yoldaşın partilediği yoldaşlarımız, Deniz yoldaşın anısını yaşatmak, onun mücadelesini sürdürmek, Deniz yoldaşa kurulan tuzağı deşifre etmek, yakalanmasının sorumlularını tespit etmek, O'nu katledenlerden hesap sormak için göreve hazırlar mı?

Deniz yoldaşı anmak, SİP/TKP'nin iki yıldır Deniz yoldaşı yeni keşfettiği gibi mezarı başında nutuklar atarak olmaz. Deniz yoldaşı anmak, zamanında MK ve PB'da kendisiyle birlikte çalışanların (ki kaç tanesi gidiyor o da ayrı bir sorudur) mezarı başında timsah gözyaşları dökmeleri ile olmaz. Deniz yoldaşı anmak,

gazete ve internet sayfalarında ölüm yıldönülerinde yazı yazmakla da olmaz. Deniz yoldaş, yılın 365 günü, 24 saatinde partimizin mücadelesinde yaşatılır. Deniz yoldaş, savunduğu fikirler ile yaşatılır. Deniz yoldaş, zamanında parti çalışması yürüttüğü alanlarda parti faaliyetini örgütlerken, yeni genç erkek ve kadın parti üyeleri kazanılırken, fabrika örgütleri, Parti hücreleri kurarken, Partiye aidat verirken anılır. Deniz yoldaş, mensubu olduğu Kürt halkının özgürlük ve demokrasi mücadelesine fiili destek vererek, Kürdistan'ın her yerinde, Diyarbakır'da, Lice'de Parti örgütlerini yeniden güçlendirilerek anılır. Deniz yoldaş, Marksizm Leninizmin ilkelerini, Proletarya Enternasyonalizmini ve Türkiye Komünist Partisi'ni savunarak anılır.

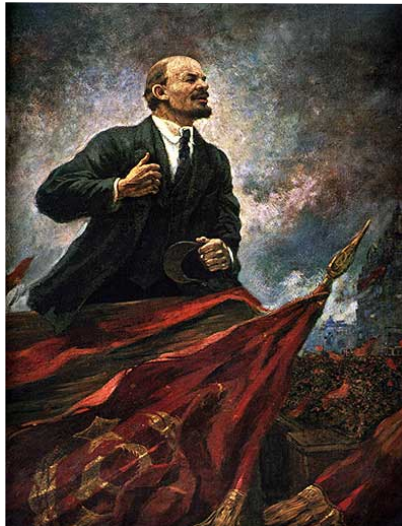

Deniz yoldaşın bizlere emanet ettiği kızıl bayrağı yere düşürmeyeceğiz!

Yaşasın Deniz yoldaşın uğruna can verdiği ilkeler için savaşan TKP!

Ölümü ile dahi Partimize güç veren Deniz yoldaşa bin selam!

Türkiye Komünist Partisi
1 Kasım 2013

Bizim, Büyük Ekim Devrimi ve akabinde sosyalizm kuruculuğu ve 1991 karşı devrimi ile ilgili çıkaracağımız temel ders, Marksizm-Leninizm'in temel ilkelerinden ayrılmamak, proletarya diktatörlüğü, üretim araçlarının toplumsallaştırılması ve merkezi ekonomik yönetimin uygulanmasını, Leninci Parti teorisini savunmaktır. Bu ilkeleri günümüz koşullarında özünü koruyarak uygulamaktır.

Bugün, emperyalist-kapitalist sistemin belirleyici ve tek başına rol oynadığı bir dünyada, genelde dünya devrim sürecini ve özelde ülkemizde işçi sınıfının öncülüğünde sosyalizm mücadelesini geliştirmede, kendi somut tarihimizden çıkaracağımız dersler devrimci pratiğimiz ile birleştiğinde cisme dönüşecektir.